

SBORNIK

ZAKONAH I NAREDABAH

valjanih za kraljevine

HRVATSKU I SLAVONIJU.

Godina

1895.

Komad XVIII.

Izdan i razposlan dne 12. listopada 1895.

Br. 80.

Zakonski članak XXXVII. : 1895.

zajedničkoga ugarsko-hrvatskoga državnoga sabora o povlasticah na izume.

(Potvrđen dne 7. srpnja 1895. Proglašen u ugarskom sborniku državnih zakonah dne 14. srpnja 1895. pod br. 7.)

MI FRANJO JOSIP PRVI,

po milosti božjoj cesar Austrijanski,

kralj Česki itd., i apoštolski kralj kraljevinah Ugarske, Hrvatske, Slavonije, i Dalmacije.

Vjerni Velmože i zastupnici mile Nam kraljevine Ugarske i posestrimah joj kraljevinah podnesoše Nam zajedničkim sporazumkom previšnje Naše potvrde radi sljedeći

zakonski članak

o povlasticah na izume.

Glava I.

Predmet povlasticah.

§. 1.

Povlastica se može podieliti na svaki novi izum, koji se putem obrta dade unovčiti.

§ 2.

Povlastica se nemože podieliti na takov izum:

1. kojeg se praktična poraba protivi zakonom, naredbam ili javnomu čudoredju;

2. koji se odnosi na bojno oružje, razpršila ili streljivo, utvrde ili bojnu mornaricu, što je sve potrebito za dizanje bojne sposobnosti zajedničke vojske, bojne mornarice ili domobranstva, u koliko se u roku, sadržanom u alineji 2. §-a 34. ministar trgovine uzprotivi podieljenju povlastice;

3. na znanstvene zasade i načela kao takova;

4. na predmete, koji služe ljudem i životinjam za hranu, na liekarije i na takove predmete, koji se prave kemičkim putem; nu postupak kod proizvajanja ovih predmeta može se privilegovati.

§. 3.

Izum se nema novim smatrati, ako je u vrieme prijave:

1. obnarodovanimi tiskanicami ili inim poligrafskim načinom već tako opisan, da su ga stručnjaci mogli upotrebljavati;

2. javnom uporabom ili putem izložbe tako poznatim postao, da je nastala mogućnost, da se stručnjaci njim služe;

3. već bio predmetom povlastice.

Izum ima se unatoč obnarodovanja ili porabe u praksi novim smatrati, ako je od posljednje porabe u praksi ili od obnarodovanja do prijave povlastice prošlo već 100 godinah.

U koliko ukida u inozemstvu izašao službeni oglas novost izuma, to se ima prosudjivati polag ugovorah, sklopljenih s inostranimi državama (§. 16.).

§. 4.

Dva ili više različitih izumah može se samo onda spojiti u jednu povlasticu, ako se ovi izumi odnose na jedan te isti predmet, kao na njegove sastavine ili tvorna sredstva.

§. 5.

Povlastica pripada izumitelju ili njegovu pravnomu nasljedniku.

Povlastica nemože se podieliti bez privole izumitelja ili njegova pravnoga nasljednika na takav izum, kojega je bitnost uzeta iz tudjega opisa, iz nacrtah, obrazacah, aparatah, konstrukcijah ili iz uporavljanoga postupka, ako je izumitelj ili njegov pravni nasljednik proti povlastici prigovor stavio.

Ako je usled ovoga prigovora prijava natrag povučena, ili odbijena, može reklamant, ako u roku od 30 dana od ovogledne obavesti upitni izum prijavi, zahtevati, da mu se prvenstvo prijave računa od dana prvanje prijave.

§. 6.

Osobam, koje su u državnoj ili privatnoj službi, ima se u slučaju prosvjeda službu davajuće državne vlade ili privatnoga poduzeća podijeljenje povlastice uzkratiti, ako je prijavitelj po svojem namještenju ili po uredovnom zvanju bio dužan, ili ga ugovor vezao, da svoje stručno znanje upotriebi na iznašašće takovih tvorničkih postupakah ili obrtnih proizvodah, za kakove moli povlasticu.

U takovih slučajevih imade državna vlada, odnosno privatno poduzeće pravo, da povlasticu u roku od 30 danah iza obavesti o povučenju ili odpuštenju prijave zahtieva za se s prvenstvom od prvanje prijave.

§. 7.

Onakova povlastica, kojoj je svrha popraviti ili usavršiti koj već povlašten ili povlaštenju radi prijavljen izum, može se u roku od godine danah iza prijave prvobitnoga izuma samo prvobitnomu prijavitelju ili njegovu pravnomu naslijedniku podieliti.

Toga radi se po trećih osobah prijavljeni popravni izumi imadu istom onda uzeti u razpravu, ako prvobitni prijavitelj u gornjem roku na to se odnoseći izum ne prijavi. Po trećih osobah u gornjem roku podnešene prijave imadu se službeno zapečatiti i tajnimi držati.

Povlastica, kojoj je svrha popraviti ili usavršiti već povlašteni izum, dozvoljuje se vlastniku temeljne povlastice prema njegovoj želji ili kao naknadna povlastica, ili kao samostalna povlastica.

Naknadna povlastica nemože se osim vlastniku temeljne povlastice nikomu drugomu podieliti.

Naknadna povlastica postane samostalnom povlasticom, ako temeljna povlastica izgubi svoju valjanost uslied odreknuća, opozvanja ili uništenja.

Glava II.

Kriepost povlastice.

§. 8.

Za čitavo vrieme, dok povlastica pravno postoji, imade vlastnik povlastice izključivo pravo, da smije predmet svojega izuma poput obrta praviti, u promet stavljati i poput obrta ili poslovnog uredjaja upotrebljavati.

Kriepost na postupak dozvoljene povlastice proteže se i na proizvode, načinjene po ovom postupku.

§. 9.

Povlastica ne riešava vlastnika od obdržavanja propisah, sadržanih u postojećih zakonih i naredbah.

*

§. 10.

Toli povlastica sama, kao što i pravo na podieljenje povlastice prelazi i na baštinike vlastnikove.

Vlastnik povlastice je ovlašten povlasticu medju živima u cielosti ili dielomice na drugoga prenesti, izvršivanje ili porabu iste s ograničenjem ili bez ograničenja drugomu dozvoliti.

Pravo na izvršivanje i porabu, kao što i snjim skopčane obveznosti prelaze i na baštinike. Ovlaštenik na izvršivanje ili porabu može ovo svoje pravo medju živima na drugoga prenesti samo onda, ako je to izrazito dopušteno utanačhom sa vlastnikom povlastice.

§. 11.

Ako je povlastica dana više osobam, ili prenešena na više njih, smatraju se ovi, ako nije inako utanačeno, suvlastnici u jednakih dielovih. Svaki suvlastnik može slobodno svojim vlastitim dielom razpolagati i služiti se povlasticom u smislu §-a 8.

Trećoj osobi može se pravo na izvršivanje i na porabu dozvoliti samo zajedničkim sporazumkom suvlastnikah.

§. 12.

Povlastica neima krieposti napram onomu, koji je izum, na koji je povlastica drugomu podieljena, već prije nego li je potonji svoj izum prijavio, u području zemaljah krune ugarske bez povlastične zaštite upotrebljavao ili za porabu potrebiti uredjaj načinio.

Ovakav stariji ovlaštenik može doduše izum za vlastite poslovne svrhe u vlastitih ili tudjih radionicah upotrebljavati, nu ovo ovlaštenje može na drugoga prenesti samo zajedno sa svojim posлом.

§. 13.

Kriepost se povlastice ne proteže na konstrukcije takovih vozilah, koja samo prolazno dolaze na područje zemaljah krune ugarske, i na takove predmete, koji se iz inozemstva uvoze u tuzemska slobodna skladišta radi prevoza ili radi opetnog izvoza, a da ne budu u tuzemstvu u promet stavljeni.

§. 14.

Kriepost se povlastice može u toliko ograničiti, da se ova na temelju naredbe ministra trgovine u cielosti ili dielomice, za cieło vrieme trajanja povlastice ili za kraće vrieme, smije upotrebljavati za vojsku, domobranstvo, ili bojnu mornaricu, ili pak u svrhe državnog monopola za državu. U takovu se slučaju ima izumitelju dati primjerena odšteta, koje se svota, ako se nagoda ne poluči, imade ustanoviti redovitim sudbenim putem. Tečaj parnice gleda odštete ne može gore spomenutoga prava na porabu za državu obustaviti.

§. 15.

Tko neima redovitoga prebivališta u tuzemstvu, može povlasticu samo onda dobiti, te se iz povlastice proizlazećimi pravi istom onda služiti, kad je imenovao u tuzemstvu stanujućega zastupnika, koj se imade providiti posebnom ovjerovljenom punomoćju, a ta se ima predložiti povlastičnomu uredu.

Ovakov zastupnik ovlašten je, da može svoga ovlastitelja pred povlastičnim oblastmi i pred sudom zastupati, da može povlasticu prijaviti, uždržavati i predlog staviti glede povedenja kaznenoga postupka, te da smije na tužbe izrečene i sve druge odluke primati.

U parnicah proti vlastnikom povlastice, koji stanuju u inozemstvu, nadležan je onaj sud, u čijem području stanuje zastupnik, ako pak zastupnika nema, tad onaj sud, koji je s obzirom na sjedište povlastičnoga ureda nadležan.

Ako se tuzemni punomoćnik u inozemstvu stanujućega vlastnika povlastice svojega mandata odreće ili se ne može pronaći, a vlastnik povlastice novoga punomoćnika nije imenovao, ili ako si je u tuzemstvu stanujući vlastnik povlastice preselio u inozemstvo, ili se u obče ne može pronaći, tad će povlastične oblasti i sudovi za zastupanje vlastnika povlastice imenovati skrbnika za čin.

§. 16.

Proti državljanom onakove strane države, koja spram naših državljanah ne priznaje uzajamnosti u pogledu zaštite povlasticah, može ministar trgovine odrediti mjere uzluka, koje međutim mora prijaviti državnemu saboru.

Glava III.

Trajanje, utrnuće, opozvanje i uništenje povlasticah.

§. 17.

Povlastice se podieljuju na 15 godinah, koje se vrieme računa od prijave izuma.

Doknadne povlastice (§. 7.) iztiču istodobno s temeljnimi povlasticami.

Vrieme krieposti samostalnom postale doknadne povlastice računa se od vremena prijave temeljne povlastice. Samostalnom postala doknadna povlastica smatra se u pogledu izminuća i svote pristojbah takovom, koja je na mjesto temeljne povlastice stupila.

§. 18.

Povlastica gubi svoju kriepost:

1. utrnućem;
2. opozvanjem; ili
3. uništenjem.

§. 19.

Povlastica utrnuje :

1. izminućem 15. godine;
2. ako se vlastnik povlastice kod povlastičnog ureda pismeno odreće svoje povlastice;
3. ako dospjele povlastne pristojbe ne budu u pravo doba namirene.

Ako se odreknuće odnosi samo na pojedine dielove pod povlastnom zaštitom stojećega izuma, tad povlastica glede ostalih dielova ostaje i nadalje u krijeosti.

Usled izminuća utrnuje povlastica sliedeći dan poslije izminuća, u slučaju, kad pristojbe ne budu u pravo doba namirene, sliedeći dan poslije izmaknuća roka (§. 45.) a u slučaju odreknuća sliedeći dan iza prijave odreknuća.

§. 20.

Povlastica se može u cijelom ili djelomice opazvati:

1. ako je vlastnik povlastice propustio svoj izum u području zemalja krune ugarske bitno i u primjerenom obsegu izrabljivati ili je ovo izrabljivanje neopravdano — stankom — prekinuo, ili barem prema tuzemnim i vlastitim prilikam nije sve učinio, što je za početak i nastavljanje ovoga izrabljenja od potrebe.

Ovo opozvanje ne može se redovito prije izreći, već ako su od obnarodovana podieljenja povlastice minule tri godine.

Iznimice može se opozvanje i prije izreći, ako vlastnik povlastice, uzprkos tomu, što se izum u inozemstvu izrabljuje, pak bi tuzemna poraba u javnom interesu bila poželjna, u tuzemstvu pokazujući se potrebu tuzemnom uporabom ne pokriva, ili porabnimi dozvolami ne daje pokrivati, te ovoj obveznosti ne udovolji u roku, koj će povlastični ured okolnostim primjerenom opredeliti.

2. Nakon tri godine iza proglašenja povlastice, ako vlastnik povlastice neizrabljuje svoju povlasticu u mjeri, koja bi odgovarala domaćoj potrebi, te se ustručava drugim pouzdanim tuzemnim poduzetnikom u tu svrhu dati potrebitu porabnu dozvolu uz primjerenu odštetu i jamčevinu, koju će ustanoviti povlastični ured.

Prije ovakova opozvanja ima se vlastnik povlastice uz odredjenje primjernoga roka opomenuti.

Opozvanje u obadva slučaja stupa u krijeost, čim opozivna odluka postane pravomoćnom.

Povlastica, podieljena državi, ne može se opozvati.

§. 21.

Povlastica se ima uništiti te prema tomu smatrati, kao da nije bila podieljena :

1. ako je predmet povlastice za povlaštenje bio neprikidan (§§. 1—3.).

2. ako nije bila dana pravomu izumitelju ili njegovu pravnomu nasljedniku (§. 5.).

3. ako vlastnik u krieposti stojeće koje povlastice dokaže, da je napadnutu povlasticu istovjetna s njegovom prijašnjom povlasticom;

4. ako se ustanovi, da opis povlastice nije tako sastavljen, da bi se iz njega razabirala bitnost izuma, dakle da bi se pravi predmet povlastice i za pravljenje istoga služeća sredstva podpunoma i tako jasno razabirala, da bi svaki stručnjak mogao predmet po opisu načiniti (§. 32).

Ako gore nabrojeni slučajevi samo djelomice obstoje, to se uništenje može djelomice provesti putem ograničenja povlastice.

§. 22.

Čim je povlastica utrnućem, opozvanjem ili uništenjem svoju valjanost izgubila, postaje dotični izum javnim vlastničtvom, te se u okviru postojećih zakonah i propisah može njim svatko slobodno služiti, ako druga na isti izum podieljena povlastica ovu porabu ne prieči.

Povlastica, koja je izgubila svoju valjanost, ne može više stupiti u kriepost.

Glava IV.

Povlastične oblasti.

§. 23.

Povlastične oblasti jesu:

1. povlastični ured;
2. povlastično vieće.

Sjedište ovih oblastih jest Budapešta.

§. 24.

Povlastični ured sastoji od predsjednika, podpredsjednika, stalnih sudačkih i tehničkih članovah, te od nestalnih sudačkih i tehničkih članovah, koji se imenuju uz pristojbe za poslovanje na pet godinah, kao što i od manipulacionalnoga osoblja.

Predsjednik, podpredsjednik i sudački članovi moraju imati u §.-u 7. zakonskoga članka IV. od godine 1869. ustanovljenu kvalifikaciju.

Glede kvalifikacije tehničkih članovah mjerodavan je §. 10. zakonskoga članka I. od godine 1883.

Predsjednika, podpredsjednika i stalne članove povlastičnoga ureda imenuje na predlog ministra trgovine Njegovo Veličanstvo, nestalne članove i manipulacionalno osoblje pak imenuje ministar trgovine.

Povlastični ured stoji pod nadzorom ministra trgovine, koji vrši ovo pravo neposredno i putem predsjednika povlastičnoga vieća.

§. 25.

Povlastični ured ureduje u dva odsjeka. Ovi su odsjeci sliedeći:

1. prijavni odsjek;
2. sudački odsjek.

Prijavni odsjek donaša zaključke u vieću od trijuh licah, koje se vieće sastoji od jednog sudačkoga i dva tehnička člana. Predsjednik povlastičnoga ureda može prisustvovati sjednicam prijavnog odsjeka.

Sudački odsjek donaša zaključke pod predsjedanjem predsjednika povlastičnoga ureda ili njegova zamjenika u vieću petorice, koje se vieće sastoji od dva sudačka i dva tehnička člana povlastičnoga ureda.

U sjednicah sudačkoga odsjeka ne mogu učestvovati oni, koji su učestvovali kod izricanja odluke, proti kojoj se ulaže priziv.

U obće su glede izključenja votantah mjerodavni ovamo zasjecajući propisi gradjanskoga parbenog postupka.

Svaki od ovih odsjekah može prizvati ureda radi i stručnjake, koji međutim nemaju prava glasa.

Zaključci se stvaraju obćenitom većinom glasovah.

Nemeritorne odluke može izricati i predsjednik.

Sve odluke izdavaju se u ime povlastičnoga ureda, te se imadu shodno obrazložiti.

§. 26.

Povlastično vieće sastoji od predsjednika, kojega na predlog ministra trgovine imenuje Njegovo Veličanstvo, i koji mora imati u §-u 7. zakonskoga članka IV. od godine 1869. ustanovljenu kvalifikaciju, nadalje od prisjednikah, koje će imenovati Njegovo Veličanstvo na predlog ministra trgovine izmedju članovah u području ugarske krune poslujućih najviših sudovah, za vrieme njihova namještenja kod tih sudovah, te izmedju profesorah kr. ug. politehnike za vrieme od pet godina, kao što i od potrebitoga broja pomoćnoga osoblja, koje će imenovati ministar trgovine.

Predsjednik ima jednak čin, značaj i beriva sa senatskim predsjednikom kr. ug. kurije, te se na njega s podpunom pravnom kriepošću protežu ustanove §§. 8.—17. i 19. zakonskoga članka IV. : 1869. i zakonskoga članka IX. : 1871., nu s tom promjenom, da u ovih zakonih ministru pravosudja pridržani djelokrug glede predsjednika povlastičnoga ureda pripada ministru trgovine.

Predsjednik povlastičnoga vieća ima pravo svake godine na dopust od šest nedjeljah, u kom pogledu su sadržane potanke ustanove u poslovnom redu.

Od najviših sudovah imenovani prisjednici dobivaju poslovni doplatak godišnjih 500 forintih.

Ostali članovi vieća i pomoćno osoblje dobiva poslovnu pristojbu, koju ustanavljuje ministar trgovine naredbenim putem.

Vieće izriče svoje odluke u vieću sedmorice, sastojećem pod predsjedanjem predsjednika ili njegova zamjenika od četiri sudačka i dva tehnička člana.

U pogledu ustanovljenja disciplinarnih prestupaka, počinjenih po predsjedniku i po prisjednicima vieća, te ustanovljenja imovne odgovornosti, kao što i u pogledu prisilnoga umirovljenja predsjednikova, opisanoga u glavi II. zekonskoga članka IX. : 1871., sudi disciplinarni sud, koji je nadležan glede činovnikah sličnoga čina kr. ug. kurije (§. 104. zakonskoga članka LIX. : 1881.)

Izmedju politehničkih profesorah imenovani prisjednici smatraju se u tom pogledu jednakimi u rangu sa sudci kr. kurije.

§. 27.

Stranke mogu kod povlastičnoga ureda svoje poslove same zastupati.

Stranke povlastičnim uredom zastupati ovlašteni su samo odvjetnici i po oblastih na to ovlašteni povlastični agenti.

U parnicah za uništenje i opozvanje povlasticah dužni su zastupnici stranakah i vlastnikah inozemske povlastice (§. 15.) zastupati se po odvjetniku.

Ovlaštenje za povlastičnu agenturu podjeljuje ministar trgovine, saslušav prije upravnu oblast, takovim ugarskim državljanom, koji svoje tehničko osposobljenje mogu dokazati s diplomom tuzemne politehnike ili sa nostrificiranom diplomom inozemske politehnike, te može ovo ovlaštenje disciplinarnim putem i opozvati.

Ovi agenti obvezani su na položenje posebnoga strukovnog izpita i prisege. Takovo agentursko ovlaštenje imade se kod povlastičnog ureda unesti u popis agentah.

§. 28.

Ustrojstvo povlastičnog ureda, poslovnik povlastičnog ureda i povlastičnog vieća, predmete izpita, što ga agenti moraju polagati, izpitne takse, obrazacprisege, koju imadu agenti polagati, i propise disciplinarnoga postupka proti povlastičnim agentom ustanavljuje ministar trgovine naredbenim putem.

Glava V.

P o s t u p a k.

§. 29.

Prijavu izuma mora izumitelj, njegov pravni nasljednik ili izkazani punomoćnik kod povlastičnog ureda pismeno predati. Prvenstvo prijave izuma ima se prosuditi polag rednoga broja uručbenoga zapisnika. Na prijavah, prispjelih istodobno, a tičućih se istoga predmeta, ima se ova okolnost zabilježiti.

§. 30.

Prijava mora sadržavati:

a) ime, stališ i prebivalište prijaviteljevo; te ako prijavitelj redovito prebiva u inozemstvu, još i ime i stan njegovoga tuzemnog zastupnika (§ 15.);

- b) oznaku izuma, za koji se traži povlastica, to jest obćenito obilježje bez svakoga opisa ili posebnoga naziva;
- c) očitovanje, da je molitelj izumitelj predmeta, za koji se traži povlastica, ili da je pravni nasljednik izumiteljev, a u potonjem slučaju
- d) ime, stališ i prebivalište izumiteljevo uz navod onih izpravah, na kojih prijavitelj svoje pravo temelji.

§. 31.

Prijavi se ima priložiti:

- a) priznanica državne blagajne o uplaćenoj prijavnoj pristojbi;
- b) ako prijavu podnosi punomoćnik, odnosna ovjerovljena punomoć;
- c) opis izuma u dva primjerka pod zatvorenim omotom, na kojem mora biti napisana oznaka izuma, ime i prebivalište prijaviteljevo;
- d) ako je prijavitelj pravni nasljednik izumiteljev, ima se priložiti i izprava, koja posvjedočava, da je ovo pravo na njega prenešeno ili prešlo.

§. 32.

Potrebštine opisa jesu sliedeće:

1. Mora mogućim činiti, da stručnjaci po ovom opisu mogu predmet izuma zgotoviti bez ikakova popunjena.

Poimence ne smije opis sadržavati dvoumnostih, koje bi mogle zavesti, niti pako što zatajiti u sredstvih, u načinu izvedenja, u vještini, potrebitoj za uspjeh radnje, niti ne smije navadjati sredstva skuplja, ili takova, koja ne proizvode jednakoga učinka.

2. Ono, što je novo i što prijavitelj kao povlastit se imajuće želi pod zaštitu staviti, mora na kraju opisa u jednom ili u više zahtjevah biti navedeno.

Ako je navedeno više zahtjevah, te bitnost izuma ne sastoji u onom, što je u pojedinih zahtjevih posebno navedeno, već u skupnosti onoga, što je navedeno u svih zahtjevih, ili u grupiranju istih: onda valja ovu okolnost posebno napomenuti.

Manjak navoda zahtjevah ne mogu ostali dijelovi opisa naknadivati.

3. Mora sadržavati za razumljivost potrebite nacrte, sastavljenе načinom, da budu trajni, i u obliku, koj bude naredbenim putem propisan, a ako je od potrebe, imadu mu se pridodati i obrazci ili modeli, konačno

4. mora biti podpisan po prijavitelju ili njegovu punomoćniku.

Do obnarodovanja prijave može prijavitelj opis i u njem sadržane zahtjeve preinačiti i nadopuniti.

Glede prvenstva ovih preinakah odlučuje povlastični ured.

§. 33.

Jedan član prijavnog odsjeka povlastičnog ureda izpituje prijavu pak, ako bi manjkale u §§-ih 30.—32. spomenute potrebštine, dat će prijavitelja uputiti, da

potrebito dopuni. Ako se prijavitelj u odredjenom ili na molbu prijavitelja produženom roku na ove upute ne očituje, smatra se njegova prijava opozvanom. Ako pak manjak nadopuni ili ostaje kod svoje prijave, tad o prijavi odlučuje prijavni odsjek u sjednici.

Ako prijavni odsjek pronadje, da manjci nisu nadopunjeni, ili ako se izum u smislu §-ah 1. i 2. ovoga zakona ne može povlastiti, odbija prijavu.

Novost izuma ne iztražuje se, niti se o njoj ne odlučuje ureda radi.

Proti odpućenju prijave može se u roku od 15 danah, računajući od uručenja uzkratne odluke, uložit utok na sudački odsjek.

§. 34.

Ako prijavni odsjek ili u slučaju utoka sudački odsjek pronadje prijavu u redu, te podieljenje povlastice mogućim, odredi obnarodovanje prijave i povedenje pozivnog postupka.

Obnarodovanje prijave biva na taj način, da se ime, stališ i prebivalište prijaviteljevo, predmet izuma, to jest ono, što se želi pod povlastičnu zaštitu staviti, u službenom listu povlastičnoga ureda jedanput obznani s tim upozorenjem, da se u roku od dva mjeseca računajući od obnarodovanja proti prijavi mogu podnести prigovori. Obznanit se ima i to, da je predmet prijave predbježno zaštićen proti nepovlaštenoj porabi (§. 8.).

Na zahtjev prijavitelja može se obnarodovanje odgoditi najdulje na šest mjeseci, računajući od izrečenja odluke o obnarodovanju. Odgodjenje na tri mjeseca ne može se uzkratiti.

Od dana obnarodovanja počamši stoji opis prijavljenoga izuma sa svimi pripadajućimi nacrti, obrazci i modeli svakomu na uvid otvoren.

Ako se radi o takovu izumu, koji je vlada prijavila za vojsku, domobranstvo ili ratnu mornaricu, tad može na predlog vladinoga zastupnika izostati svaki poziv i obnarodovanje.

§. 35.

U roku od dva mjeseca, računajući od obnarodovanja može se proti povlaštenju prijavljenog izuma podnesti prigovor.

Prigovor ima se u dva primjerka i obrazloženo kod povlastičnoga ureda predati, te se može temeljiti samo na slijedećih tvrdnjah:

1. da se izum u smislu §§. 1.—3. nazočnoga zakona ne može povlastiti;
2. da opis ne odgovara uvjetom, opisanim u točki 1. i 2. §. 32.;
3. da izum nije prijaviteljev (§§. 5. i 6.).

U slučajevih pod 1. i 2. može svatko, a u slučaju pod 3. oštetečnik ili njegov pravni nasljednik uložiti prigovor.

Jedan primjerak prigovora imade povlastični ured uručiti prijavitelju izuma, da u odredjenom roku podnese svoje očitovanje.

*

Nakon određenoga roka sasluša prijavni odsjek povlastičnoga ureda stranke, svjedočke i vještake ustmeno, te odlučuje o podieljenju, ograničenju ili uzkraćenju povlastice, kao što i o dosudjenju ili zamjeničnom prebijanju troškovah.

Prigovoritelj ne može se obvezati na naknadu troškovah prijaviteljevih.

§. 36.

Proti onakovoj odluci prijavnoga odsjeka, kojom se prijava sasvime ili djelomice odpućuje, može prijavitelj, a proti onakovoj odluci, kojom se određuje podieljenje povlastice u čitavom obsegu ili barem djelomice, može prigovoritelj u roku od 30 danah, računajući od uručenja odluke, podnesti utok na sudački odsjek, koji utok ima moć obustaviti izdanje povlastice. Utok se imade podnesti u dva primjerka, od kojih se jedan izdaje protustranci, da stavi svoje primjetbe.

Na temelju ovoga utoka, primjetabah i prema vlastitoj uvidjavnosti na temelju ustmenoga saslušanja stranaka i vještaka odlučuje sadački odsjek konačno s izključenjem svakoga dalnjega pravnoga lieka o podieljenju povlastice ili odpućenju prijave, kao i o naknadi troškovah.

Prigovoritelj, ako uloži utok, može se odsuditi na platež troškovah, koji su nastali usled utoka.

§. 37.

Kada odluka, izrečena u predmetu podieljenja povlastice, postane pravomočnom, izdaje povlastični ured ovlašteniku povlastnu izpravu.

Opozvanje prijave, podieljenje, kao što i uzkrate povlastice imade se odmah obnarodovati u službenom listu, za tu svrhu odredjenom.

S obnarodovanjem uzkrate povlastice ili opozvanja prijave imade se privremena zaštita (§. 34.) smatrati, kao da je nije ni bilo.

§. 38.

Opozvanje, kao što i uništenje povlastice može uslijediti samo na temelju pismene tužbe.

Tužba imade se upraviti na sudački odsjek povlastičnoga ureda.

Tužbu na opozvanje ili uništenje ovlašten je u slučajevih §-a 21. točka 2. i 3. podnesti onaj, koji je u svojem interesu oštećen, a u slučajevih §-a 20., kao što i §-a 21. točke 1. i 4. može takvu tužbu podnesti svatko. Na zahtiev tužnika imadu se u pogledu osiguranja parbenih troškovah sa strane inozemnoga tužitelja shodno uporavljivati ustanove sadržane u §§. 9 — 12. zak. članka XVIII. od godine 1893., tom ipak razlikom, da sudački odsjek povlastičnoga ureda odlučuje o tom, kolika mora biti jamčevina.

U parnicah na opozvanje i uništenje, u koliko nazočni zakon ne sadržaje inu odredbu, imadu se uporavljivati propisi redovitoga trgovackog postupka.

Proti presudam sudačkoga odsjeka može se u roku od 30 danah, računajući od uručenja presude, uložiti priziv na povlastično vijeće, koje konačno odlučuje.

§. 39.

Kraljevski sudovi i upravne oblasti dužne su udovoljiti zamolbam povlastičnoga ureda i vijeća.

Svjedokom i vještakom, koji neće da dodju na poziv ili neće da polože prisege na svoje izjave, nametnut će globu kraljevski sudovi na zamolbu povlastičnoga ureda.

Odluke, što ih povlastični ured u pogledu postupnoga troška i odmjerene globe izrekne, te koje postanu pravomoćne, jesu ovršive javne izprave.

Pred povlastičnim uredom položena prisega, kao što i ondje dane izjave svjedokah i vještakah, imadu jednaku krijept sa prisegom i izjavom, učinjenom pred kraljevskim sudom.

§. 40.

U povlastičnih parnicah postupajuće oblasti i sudovi mogu tvrdokorno pravdajuće se stranke kazniti globom do 1000 krunah, koje globe pripadaju državnom eraru.

Glava VI.

Povlastični registar, povlastični arxiv i povlastični viestnik.

§. 41.

Povlastica, nakon što je podieljena, ima se ubilježiti odmah u posebni registar, što se vodi kod povlastičnoga ureda.

U ovaj registar imade se ubilježiti: ime, stališ i obitalište dotičnika, koji je povlasticu dobio, nadalje ime i prebivalište punomoćnika njegova, oznaka povlastice, prvenstvo, datum povlastice, uplata pristojbah, podatci glede utruća, opozvanja i uništenja povlastice, napokon parnice povedene glede ograničenja povlastice polag §. 14., te glede opozvanja ili uništenja povlastice. Osim ovih podataka imadu se na molbu interesovanih stranakah na temelju javnih ili posve vjerdostojnih privatnih izpravah u registar još ubilježiti prenosi povlasticah u cijelom ili djelomice, zatim dozvole, koje uredjuju način, po kojem se povlastice vrše ili rabe.

Prenos prava vlastništva povlastice postaje naprama trećim osobam pravovaljanim samo tako, ako se prenos uvede u povlastični registar, nu prenos iz prijašnjega doba, akoprem i nije uveden u registar, ima krijepti naprama onomu, koji je tada, kada je zadobio pravo na povlasticu, znao o tom, da je povlastica jur prije prenešena,

Ubilježene dozvole za vršenje i porabu povlastice nediraju u valjanost i krije post njihovu time, da se pravo vlastničtva povlastice prenaja.

Red ubilježbah, koje se imaju obaviti na molbu interesentah, imade se ustanoviti i prosuditi polag razpoložbe, sadržane u drugoj alineji §. 29. nazocnoga zakona.

§. 42.

K povlastici spadajući opisi, nacrti, obrazci i modeli, kao i vjerodostojni prepisi izpravah, koje sačinjavaju temelj ubilježbah, obavljenih na molbu interesentah, imaju se pohraniti u arkiv povlašćnoga ureda.

§. 43.

Povlašćni registar i povlašćni arkiv stoji za vrieme određenih uredovnih satova svakomu otvoren.

Svakomu stoji prosto na vlastiti trošak uzeti si prepise iz povlašćnoga registra, iz opisah, kopije nacrtah, obrazacah, modelah, te ih uredovno dati ovjeroviti.

Ako koja povlastica, podijeljena vjadi za svrhe vojske, domobranstva i ratne mornarice, nije bila obnarodovana (§. 34.), tad je uvid opisah, nacrtah, obrazacah i modelah takove povlastice ili izdanje njihovo u prepisu zabranjeno izuzamši, ako ministar trgovine sporazumno s dotičnim strukovnim ministrom dozvoli uvid ili prepis.

§. 44.

Prijavljeni i za obnarodovanje određeni izumi (§. 34.), podijeljene povlastice zajedno s opisom i nacrti, oznaka usled prigovora odpućenih izumah, prenos, utruće, opozvanje i uništenje povlasticah imaju se odmah obnarodovati u službenom listu, koji je za tu svrhu određen.

Uredjenje i izdavanje ovoga lista određuje ministar trgovine naredbenim putem.

Glava VII.

P r i s t o j b e .

§. 45.

Za svaku povlasticu, kao što i za doknadnu povlasticu imade se istodobno s prijavom platiti 20 krunah prijavne pristojbe (prijavnice).

Za preinaku opisa dozvoljenu u smislu §. 32., plaća se 10 krunah pristojbe.

Osim toga se za svaku povlasticu obzirom na trajanje uživane zaštite imaju plaćati sljedeće godišnje pristojbe:

za 1. godinu	40 krunah
, 2. ,	50 ,

za 3. godinu	60 krunah
" 4. "	70 "
" 5. "	80 "
" 6. "	100 "
" 7. "	120 "
" 8. "	140 "
" 9. "	160 "
" 10. "	200 "
" 11. "	250 "
" 12. "	300 "
" 13. "	350 "
" 14. "	400 "
" 15. "	500 "

Za doknadnu povlasticu, ako nije postala samostalnom povlasticom (§. 17.), imade se za čitavo trajanje povlastice, osim prijavnine platiti samo jedanput 40 krunah pristojbe.

Ako se izdateci povlastičnoga ureda ne mogu pokriti s ovimi pristojbami, može ministar trgovine sporazumno sa ministrom finansijah unutar trijuh godinah od oživotvorenja nazočnoga zakona naredbenim putem povisiti spomenute pristojbe, nu najviše sa 50%.

Godišnje pristojbe dospjevaju za svaku godinu unaprijeđ, te se mogu plaćati godimice, ili za više godinah, ili se konačno mogu i za svih 15 godinah na jedanput platiti.

Pristojba za prvu godinu imade se platiti najkasnije za 60 danah iza dana, kada je prijava izuma obnarodovana, jer će se inače prijava izuma smatrati opozvanom.

Pristojbe za drugu godinu pak sve do petnajste godine imadu se svaki put platiti najkasnije u roku od 60 danah iza dospjetka.

Osim ovakova plateža poslie 30 danah, računajući od dospjetka, plaća se još 20 krunah domirne pristojbe.

Godišnje pristojbe imadu se od svake, glede obstajanja povlastice interesovane stranke primiti.

Onim izumiteljem, koji siromaštvo svoje dokažu propisanom svjedočbom siromaštva, ili koji su kao radnici upućeni na dnevnu privredu, može se prijavnina i pristojba za prvu godinu, kao što i pristojba za izpravak opisah kreditirati, pak ako povlastica početkom druge godine utrne, može se i posvema oprostiti.

Prijavnina se u obće ne povraća, a pristojba za prvu godinu vraća se samo onda, ako se podielenje povlastice uzkrati.

§. 46.

Osim gore navedenih pristojbah imade se još u slijedećih slučajevih svaki put napose unaprijeđ platiti pristojba od 20 krunah, i to:

1. za utok ili priziv (§§. 36.—38.);
2. za tužbu na opozvanje i uništenje povlasticah (§§. 20. i 21.);
3. za molbu na ustanovljenje obsega kojé postojeće povlastice (§. 57.);
4. za ubilježbu prenosa povlastice (§. 41.).

Sve ove pristojbe imaju se platiti prije podnešenja dotičnoga opisa, te se podnesku imade priložiti namira o uplaćenoj pristojbi; u protivnom slučaju imade se molba odputiti.

Pod 1. spomenuta pristojba ima se povratiti, ako je utok uvažen. Osobam, spomenutim u predposljednjoj alineji §-a 45., mogu se oprostiti i pristojbe, navedene u točki 1—3.

§. 47.

U ovoj glavi navedene pristojbe plaćaju se u državnu blagajnu, ili se poštom pravodobno onamo pošiljaju.

§. 48.

Povlaštična izprava, kao što i ostali odpravci povlaštičnoga ureda, isto tako i prigovor (§. 35.) sadržavajući podnesci jesu prosti od biljegovine.

U svakom se drugom pogledu biljegovni i pristojbeni propisi imaju bez promjene uporavljati.

Glava VIII. Usurpacije i kazne.

§. 49.

Tko bez dozvole vlastnika povlastice predmet koje povlastice proizvadja, u promet stavlja ili zabranjenim načinom tako izrabljuje, da se time znanjem oštećuju na ovom zakonu temeljeća se prava vlastnika povlastice: počinja prekršaj preotimanja (usurpacije) povlastice, te se imade kazniti globom do šest stotina krunah, u slučaju opetovanja pako, ako od pravomoćnosti posliednje osude nisu još prošle dve godine, imade se kazniti zatvorom do dva mjeseca i preko toga globom do šest stotina krunah.

Odmjerene globe idu u korist obrtne (trgovačke) školske zaklade.

Kod odmjerivanja kazne smatra se ot egočujućom okolnošću, ako je tuženik bio namještenik vlastnika povlastice, te je tim putem ili iz pouzdanja vlastnika povlastice stečenu obaviest ili izkustva svoja upotrebio za usurpaciju izuma.

Ovi propisi imaju se i onda uporavljati, ako rabljeni izum nije doduše još povlašten, nu polag §-a 34. uživa privremenu zaštitu.

§. 50.

U §-u 49. opisani prekršaj spada u dielokrug kraljevskih kotarskih sudovah, te se samo na zahtiev oštećenika može progoniti.

Za prosudjivanje bitnosti povlaštenoga izuma služi temeljem jedino u povlastičnom arkivu pohranjeni opis izuma; toga radi ne može se u obzir uzeti nikakovo naknadno tumačenje, koje u tom opisu nije sadržano.

U koliko bi glede tumačenja opisa pripor nastao, dužan je sud, ako potrebitim nadje, saslušati strukovnjake, izmoliti mnjenje povlastičnoga ureda.

§. 51.

Na zahtjev oštećenika, stavljen tečajem razprave, imade se u presudi izreći, da se u posjedu tuženika nadjeni predmeti ili sastojni dielovi, za koje je dokazano, da su patvoreni ili imitirani, imadu zapljeniti, te da se sredstva i sprave, koje izključivo za provadjanje usurpacije služe, imadu na trošak osudjenika u tu svrhu neuporabivimi učiniti.

Zapljenjenimi izrečeni predmeti imadu se uništiti, ako se medju osudjenikom i oštećenikom druga utanačba ne poluči.

Ako bi predmeti bili pogibeljni javnoj sigurnosti, dužna je nadležna oblast na zamolbu suda učiniti shodne odredbe, da se pogibelj odstrani.

§. 52.

U ime odštete, koja oštećeniku po postojećem privatnom pravu pripada, može na zahtjev oštećenika, stavljen tečajem razprave, kazneni sud povrh kazne, uvezviši u obzir sve obstojeće okolnosti po slobodnom uvjerenju oštećeniku u presudi istodobno dosuditi odštetnu svotu do 20.000 krunah, ili ga s njegovim odštetnim zahtjevom uputiti na put gradjanske parnice. Ako je kazneni sud na zahtjev oštećenika ustanovio odštetnu svotu, ne može se putem gradjanske parnice daljnja odšteta tražiti.

Ako oštećenik zahtjeva odštetu preko 20.000 krunah: ima se čitavim odštetnim zahtjevom svojim uputiti na gradjansku parnicu.

Na zahtjev oštećenika, stavljen tečajem razprave, imade se nadalje odrediti; da se presuda u cijelosti skupa sa razlozi o trošku osudjenika putem časopisah obnaroduje. Način i rok obnarodovanja imade se u presudi ustanoviti uvaženjem želje oštećenika.

Ako je sbog iste usurpacije više njih osudjeno, to su osudjenici solidarno odgovorni za odštetnu svotu.

§. 53.

Oštećenik imade pravo glede predmetah, orudja i spravah, napomenutih u §-u 51., još prije izrečenja kaznene presude moliti sekvestraciju, stavljenje u posebnu pohranu i provedbu drugih takovih odredabah, koje mogu zapriečiti ope-tovanje kažnjivoga čina.

Ovu molbu imade sud odmah riešiti, te u koliko je čin usurpacije vjero-jatan, odrediti sekvestriranje, stavljenje u pohranu ili ine osjeguravajuće razpoložbe bezuvjetno ili pod uvjetom jamčevine, što ju oštećenik ima položiti.

Tečajem postupka mogu se osjeguravajuće odredbe bezuvjetno ili pod uvjetom jamčevine, što ju tuženik ima položiti, dokinuti.

§. 54.

Ako se tečajem kaznenoga postupka porodi takovo predbježno pitanje, koje se polag ustanovah nazočnoga zakona ima riešiti putem parnice radi opoziva ili uništenja povlastice, koja parnica spada u dielokrug povlastičnoga ureda i povlastičnoga vieča, opredieljuje kazneni sud uz obustavljenje svojega postupka rok za povedenje tužbe, koja je glede toga propisana. U koliko je dokazano, da je unutar roka predana tužba na opozvanje ili uništenje, čeka prispetak odluke, te uzima istu za temelj vlastite odluke, u protivnom slučaju nastavlja kazneni postupak.

U takovih slučajevih može kazneni sud izreći, da se već preduzete osjeguravajuće odredbe, dok stigne odluka povlastičnih oblastih, imadu bezuvjetno ili uz jamčevinu, koju ima položiti oštećenik, u krieposti uzdržati.

§. 55.

Za prekršaj usurpacije povlastice, u koliko ovaj zakon ne sadržaje odredbe, imadu se uporavljati obćeniti propisi sudbenoga postupka u prekršajnih poslovih.

Ovi prekršajni poslovi imadu se izvan reda u razpravu uzeti i riešiti, te se kod istih ne uporavljuje odredba §-a 7. zakonskoga članka VI. od godine 1883., kojom se ograničuje daljni priziv proti presudi suda druge molbe.

§. 56.

Takova djela, koja su počinjena oko nabave, prenosa, stavljenja u porabu ili izvršivanja povlasticah te sačinjavaju učin zločina ili prestupka, ustanovljenoga u kaznenih zakonih, imadu se prosuditi polag ustanovah kaznenih zakonah.

Ako djelo tvori po kaznenih zakonih zločin ili prestupak, i pod nazočni zakon podpadajući prekršaj, to se kaznene ustanove kaznenih zakonah i nazočnoga zakona imadu uporavljati uz poseban postupak.

§. 57.

Tko se boji, da će se proti njemu podići tužba sbog preotimanja, ima pravo odlukom povlastičnih oblastih dati ustanoviti, da se predmet, koji je sam načinio ili rabio ili postupak ne protivi povlastici, koju će on označiti.

Ovopoglednu molbu valja uz prilog opisa proizvadjet se imajućega predmeta ili postupka predati kod povlastičnoga ureda u dva primjerka. Jedan se primjerak ima izdati vlastniku povlastice tim, da unutar zaključnoga roka, što no će se ustanoviti, može svoje eventualno očitovanje predati kod povlastičnoga ureda.

Molba se razpravlja kod sudačkoga odsjeka povlastičnoga ureda, te se nakon saslušanja stranakah, a u slučaju potrebe i strukovnjakah riešava. Troškove postupka nosi molitelj.

Proti odluci sudačkoga odsjeka dozvoljeno je u roku od 30 danah uložiti utok kod povlastičnoga vieća.

Odluka, kojom se o zahtjevu pravovaljano ustanovi, izključuje na isti predmet odnoseći se postupak sbog preotimanja proti onomu, na čiju molbu je ta odluka izrečena.

Onaj, proti kojemu se kod kaznenoga suda nalazi u tečaju na istu povlasticu odnoseći se postupak zbog preotimanja, ne može moliti postupak radi ustanovljenja.

§. 58.

Preotimanjem oštećena stranka može proti usurpatoru svoje zahtjeve na priznanje svoga povlastičnog prava, na dokinuće preotimanja i na odštetu potražiti putem gradjanske parnice :

- a) ako ne predlaže, da se kazneni postupak povede ili ako predlog svoj opozove;
- b) ako kod kaznenoga suda nije zahtjevao odštetu;
- c) ako ga je kazneni sud sa njegovim zahtjevom na odštetu uputio na gradjansku parnicu;
- d) ako se kazneni postupak uslijed smrti stranke, koja je počinila preotimanje, ili zato ne može povesti, jer je kažnjivost zastarjela ili zbog drugoga kojega razloga prestala.

Oštećeniku slobodno je zahtjevati priznanje njegova povlastičnoga prava, ukinuće preotimanja i odštetu i u tom slučaju, kada počinitelja učina neobtereće nikakova kaznena odgovornost. U ovom slučaju ne može se odšteta protezati do obogaćenja.

Kod razpravljanja onih tužbah imadu se shodno uporavljati ustanove 2. i 3. alineje §. 50., kao i ustanove §§ 51., 53. i 54. nazočnoga zakona.

Pravo na zahtjev odštete zastaruje :

1. za tri godine danah računajući od dana, kojega je oštećenik za djelo doznao ;
2. za deset godinah danah, ako oštećenik niti nije doznao za djelo ili od dana, kojega je za isto doznao, nisu niti izminule tri godine.

§. 59.

Parnice glede odštete, spomenute u §§. 14. i 58. nazočnoga zakona, nadalje glede prava vlastničtva povlastice, a zatim sva — izuzev nasljedna priporna pitanja — na povlastice odnoseća se priporna pitanja, koja polag nazočnoga zakona nisu upućena u djelokrug povlastičnih oblastih, spadaju u djelokrug sudbenih stolovah, kao trgovačkih sudovah.

Glava IX.

Prelazne i zaključne ustanove.

§. 60.

Od dana, kojega ovoj zakon stupi u kriještu, imade se svaka takova molba, tičuća se povlastice, koja u ono vrieme nije još bila konačno riešena, polag ustanovah nazočnoga zakona razpravljati. Već uplaćene povlastične takse vraćaju se samo onda, ako povlastična molba bude natrag uzeta, u protivnom slučaju, ako po nazočnom zakonu pripadaju veće pristojbe, izdaje se povlastica samo nakon uplate razlike.

§. 61.

Danom, kojim ovaj zakon stupi u kriještu, ima se glede svih povlasticah, kojih se opis dosada morao u tajnosti držati, tajnost smatrati prestalom, izuzev slučajeve, spomenute u poslednjoj alineji §. 34.

§. 62.

Čim ovaj zakon stupi u kriještu, imadu se ustanove glave II. i IV. zatim §§. 38.—40. glave V., nadalja ustanove glave VI. i alineje 8., 9. i 10. §. 45., nadalje §§. 46.—48. glave VII., ustanove glave VIII. i §. 61. glave IX. protegnuti i na ove povlastice, koje su podieljene prije, nego što je ovaj zakon stupio u kriještu. U ostalom se na starije povlastice imadu uporavljati i odsada propisi, koji su valjali u vrieme podieljenja povlastice.

§. 63.

Glede povlasticah, koje će se podieljivati gradjanom ostalih kraljevinah i zemaljah Njegovog Veličanstva, te gradjanom Bosne i Hercegovine, ili pako osobam, koje ondje stanuju, ili imadu naselbinah, valja uporavljati članak XVI. carinskog i trgovačkog saveza, preinačenoga zakonskim člankom XLI. od godine 1893., kao što i §. 9. zakonskog članka LII. od godine 1879.

Ustanove državnih ugovorah, koje se neslažu s ovim zakonom, ostaju nepromjenjene.

§. 64.

Vrieme, kad će ovaj zakon stupiti u kriještu, ustanovit će ministar trgovine, sporazumno sa ministrom pravosudja i banom kraljevinah Hrvatske, Slavonije i Dalmacije.

§. 65.

Provedba ovoga zakona povjerava se ministrom trgovine, pravosudja i financijah, a glede kraljevinah Hrvatske i Slavonije ministrom trgovine i financijah i banu kraljevinah Hrvatske, Slavonije i Dalmacije.

Izjavljujući Mi ovaj zakonski članak i sve, što je u njem sadržano, u cijelosti i pojedince valjanim, prijatnim i primljenim, ovim ga kraljevskom Našom moći odobravamo, potvrđujemo i posvećujemo, te ćemo ga i Sami obdržavati i bediti, da ga drugi vjerni Naši obdržavaju.

Dano u Ischlu dne sedmoga srpnja godine hiljadu osam sto devedeset i pete.

(M. P.) Franjo Josip v. r.

Barun **Banffy** v. r.

Imbro pl. **Josipovich** v. r.

Ante Trstenjak

Br. 18.

Naredba

kr. ugar. ministra trgovine od 28. siečnja 1896. br. 573. pr.,
o provedbi zak. članka XXXVII. od g. 1895. vrhu povlasticah na izume.

Na temelju punomoći, sadržane u §. 65. zakonskog članka XXXVII. od god. 1895. sporazumno sa gosp. ministrom pravosudja i financijah, kao sa gosp. banom kraljevinah Hrvatske, Slavonije i Dalmacije naredujem sliedeće :

§. 1.

Pošto će zak. čl. XXXVII od g. 1895. vrhu povlasticah na izume stupiti u kriještu danom 1. ožujka 1896, to kr. ug. povlačični ured i kr. ug. povlačično vieće počinaju istoga dana sa svojim poslovanjem.

§. 2.

Dne 1. ožujka g. 1896. predati će se povlačičnom uredu i ondje po izvornom redu, kako su stigli na novo protokolirati na povlačične poslove odnoseći se oni poslovni komadi, koji nisu konačno riešeni kod ministarstva trgovine.

§. 3.

Povlačični ured i vieće prima podneske, priloge, opise i napise narisah iz kraljevinah Hrvatske i Slavonije u hrvatskom jeziku, a iz grada Rieke i njezinog okružja u talijanskom jeziku.

Kod riešavanja predmeta, koji su stigli iz Hrvatske i Slavonije u hrvatskom jeziku, kao i kod dopisivanja sa hrvatskim i slavonskim oblastmi rabi povlačični ured i vieće takodjer i hrvatski jezik.

Punomoći primaju se doduše u kojem god jeziku sastavljene, nu povlačični ured ima pravo zahtjevati njihov vjerodostojan prevod, i to kad se radi o takvoj punomoći, koju je izdala stranka nadležna u Hrvatskoj i Slavoniji, prevod na hrvatski jezik.

Vrhu inih izpravah, u koliko nisu sastavljene u magjarskom ili na gore spomenutih jezicih, imadu se priložiti vjerodostojni prevodi.

Zahtevanje prieveda može povlastični ured mimoći kod izpravah, sastavljenih u njemačkom, francuzkom i englezkom jeziku.

§. 4.

Ako stranke, svjedoci ili strukovnjaci ne znaju magjarski, imade se kod ustmenih razpravah pred povlastičnim uredom upotriebiti zakleti tumač.

Činovnici povlastičnoga ureda, koji posjeduju odgovarajuće znanje jezika, mogu se upotriebiti za tumače; nu prije nego započmu poslovati kao tumači, valja ih upozoriti na njihovu službenu prisegu, te su dužni bezplatno obavljati službu tumača.

Stranke, njihovi zastupnici, svjedoci, vještaci, koji su pripadnici koje hrvatsko-slavonske obćine, vlastni su kod svih ustmenih razpravah i saslušavanja, tako kod povlastičnoga ureda, kao i povlastničkoga vieča, služiti se hrvatskim jezikom, ako se radi o predmetu, koji se odnosi na izum prijavljen iz Hrvatske i Slavonije.

§. 5.

Kod izpravah, izpostavljenih u području zemaljih ugarske krune, ne zahtjeva se da budu ovjerovljene. Izuzimaju se po privatnih stranakah izpostavljene izprave, kojimi se dozvoljuje prenos, izvršivanje i poraba povlastice; na onih izpravah ima se podpis prenositelja i dozvolitelja uvjetno ovjeroviti.

U inozemstvu izpostavljene izprave primaju se samo onda, ako su shodno ovjerovljene, te u koliko u državnih ugovorih nije utanačena iznimka, onda, ako su providjene sa nadovjerovljenjem nadležnoga austro-ugarskoga poslaničtva ili konzulata

Kod onih izpravah, koje su izpostavljene po oblastih u području kraljevinah i zemaljih, zastupanih u carevinskom vieču, kao i u području Bosne i Hercegovine, ne zahtjeva se ovjerovljenje.

§. 6.

Počamši od dana, kada stupa u krije post zak. čl. XXXVII. od god. 1895., ima se svaka prijava pismeno sastaviti i obložiti polag §§. 31—32. sada spomenutoga zak. članka, te neposredno predati kod povlastičnoga ureda, nu može se poslati onamo i putem pošte.

§. 7.

Prijava mora biti na cijelom arku čisto i čitljivo crnom tintom pisana ili tiskana, te podpisana po prijavitelju ili po njegovom izkazanom punomoćniku.

Oznaku izuma predlaže prijavitelj, nu povlastični ured nije vezan na tu oznaku.

Kod prijave doknadnih povlasticah, koje smjeraju na popravak ili usavršenje izuma, koji je u korist drugoga povlašten, imade se zabilježiti broj registra temeljne povlastice ili popraviti se imajuće povlastice.

§. 8.

U opisih, spomenutih u §. 32. zak. čl. XXXVII. od g. 1895. ima se svaka mjera dužine, šupljine ili težine izraziti po metričkoj mjeri s oznakami spomenutimi u naredbi, bivšeg kr. ug. ministarstva za poljodjelstvo, obrt i trgovinu od 1. kolovoza godine 1881. broj 33881.*

Ako dolazi stupanj topline, imade se uvjek izraziti po Celsiusovom toplomjeru.

Ako se ima ustanoviti gustoća koje tvari, valja označiti njezinu specifičnu težinu.

* **Opazka:** Skraćeno označivanje metričkih mjera, ustanovljeno je po međunarodnom metričkom povjerenstvu; polag ove utanačbe imadu se odsele u praksi rabljene mjere u slučaju skraćenja pisati na slijedeći način.

1. Mjera dužine.

Mjesto	kilometar	km.
"	metar	m.
"	decimetar	dm.
"	centimetar	cm.
"	milimetar	mm.

2. Mjera površine.

Kvadrat	kilometer	km ²
"	meter	m ²
"	decimeter	de ²
"	centimeter	cm ²
"	milimeter	mm ²
Hektar	ha
Ar	a

3. Kubična mjera.

Kubički	kilometar	km ³
"	meter	m ³
"	decimeter	dm ³
"	centimeter	cm ³
"	millimeter	mm ³
Hektoliter	hl
Liter	l
Deciliter	dl
Centiliter	cl

4. Mjera težine

tonna	t. = 109
metarcent	q
kilogram	kg.
dekagram	dkg.
gram	g.
decigram	dg.
centigram	cg.
miligram	mg.

Ovi znakovi imadu se tako u pismu kao i u tisku neposredno iza broja, koji označuje količinu mjeru, ili ako sadržava brojku i desetičan slomak, iza posliednje brojke desetičnoga slomka u istom redu bez prekinuća i bez stavljanja točka sa latinskim malenimi slovi pisati, odnosno tiskati.

§. 9.

U točki 3. §. 32. zakonskog članka XXXVII. 1895. spomenuti nacrti moraju biti sastavljeni polag sliedećih propisah:

a) nacrti imadu se predložiti u dva primjerka; u jednom glavnom primjerku i u jednom nuzgrednom primjerku;

b) glavni nacrt mora biti sastavljen na jakom, gladkom, bijelom risačem papiru polag sliedeće nijere:

Kod visine od 33 cm. u širini od 21 cm. ili

 " " 33 " " " 42 " "

 " " 33 " " " 63 " "

Ovi nacrti i u njih nalazeći se tekst i slova moraju biti crnim tušom izvedeni.

Nacrt ima se na okolo providiti s jednostavnom okvirnom crtom, koja se ima povući 2 cm. daleko od ruba papira, odozgo pako ima se za napis ostaviti slobodan prostor od 3 cm.

Ovaj glavni primjerak neprima se, ako je prekinut i savinut.

c) Nuzgredni primjerak je dvogubka glavnoga primjerka, te se može na risačem papiru crnom ili šarenom bojom izvesti i složiti.

§. 10.

Obrazce (modele) može prijavitelj priložiti, te u koliko je za shvaćanje izuma od nužde, može povlaštični ured prijavitelja uputiti, da takove obrazce i modele predloži.

Obrazci, koji pokazuju tečaj izvidjenja kod izuma, izvedenih kemičkim putem, imadu se predložiti u bocama, sa maksimalnim promjerom od 30 mm. i visinom od 80 mm.; kod izuma za bojadisanje vlakna, tkanina, kože i papira pako imadu se obrazci podastrieti u dva primjerka tako, da svaki pokazuje razne faze bojadisanja, pa se imadu napeti na 33 cm. visok i 21 cm. širok karton.

Gornje odredbe ne odnose se na razpršive predmete.

Obrazci (modeli) imadu se nakon podjeljenja povlastice, u koliko su potrebiti za nadopunjjenje opisa, — smjestiti u povlaštični arkiv, u protivnom slučaju pako imadu se povratiti prijavitelju. Gledc pridržanja ili povratka odlučuje povl. ured

§. 11.

U slučaju preinačenja ili naknade opisa, zahtjevah i nacrtah (§. 32. zak. čl. XXXVII. od god. 1895.) imadu se slijediti isti propisi, kao kod izvorne prijave.

§. 12.

Prijavitelj može zahtjevati potvrdu vrhu predane i priposlane prijave.

Ova potvrda glasi ovako:

»Prijava gospodina (gospodje) N. N. vrhu izuma (sliedi oznaka [naslov] i izuma), stigla je ovamo niže označenoga dana, pa je protokolirana pod brojem..., a registratura ju izpostavlja, providja podpisom i pečatom svojim, pa ju izdaje predatelu prijave; kod prijavah pako, koje su stigle poštom, pošalje ju, — ako to predavatelj zahtjeva, — na njegov naslov.

§. 13.

Prijavu će u smislu §. 33. zak. čl. XXXVII. od god. 1895. izpitati izvjestitelj, pak ako bi manjkale u §§. 30—32. spomenutoga zak. članka i u nazočnoj naredbi propisane potreštine, upozoriti će prijavitelja, da potrebito dopuni. Ako izvjestitelj dvoji o tom, da li se prijavljeni izum suprotivi ili nesuprotivi ustanovam zak. čl. XXXVII. od g. 1895. treba razjašnjenja, koja se pokazuju nuždnimi, predsjedničkim putem nabaviti od nadležnih oblastih.

Izvjestitelj može postojeće opazke prijavitelju ili njegovom povjereniku u uredovnih prostorijah i ustmeno priobćiti.

§. 14.

Prigovori mogu se odnositi:

- a) ili na formalne manjkavosti i naknadjivanje (§§. 30.—32. zak. članka XXXVII. 1895.) ili
- b) na mogućnost povlaštenja.

Potonji slučaj predleži ponajviše onda, ako prijava u obće nesadržaje izum, ili nesadržaje takav izum, koji bi se putem obrta mogao unovčiti, ili ako se izum protivi §. 2. zak. čl. XXXVII. od g. 1895. ili ako se odnosi na dva ili više izuma, koja se medjusobno razlikuju.

Prijavitelj imade se uz opredieljenje roka, koji nemože nadmašiti 30 danah, pozvati: u slučaju pod a) na naknadu; u slučaju pod b) pako na očitovanje, upozorivši ga na predležeće potežkoće.

Na obrazloženu pismenu molbu može se spomenuti rok produžiti.

Pismene odluke, pozivajuće na naknadu ili očitovanje izdavaju se s podpisom predsjednika povlastičkoga ureda ili njegova zamjenika, te se uručuju ili po uredovnom podvorniku uz dostavni arak, ili putem pošte preporučeno. Proti ovim odlukam nemože se utok ulagati.

§. 15.

Prije nego bude prijava obnarodovana i pozivni postupak zametnut, ima se svaki priziv poticući od privatnih stranaka, svako ogradijanje ili prigovor proti povlaštenju s pozivom na pozivni postupak kao prerani odputiti.

§. 16.

Ako je prijavni odsjek obnarodovanje prijave i povedenje pozivnoga postupka odredio, biti će urednik službenoga lista povlastičnoga ureda odmah, ili ako

je dozvoljeno odgodjenje nakon izminuća roka, odlukom upućen, da obavi obnarodovanje prijave, podjedno imadu se ob obnarodovanju pod omotom putem pošte preporučeno obaviestiti kr. ug. ministar trgovine, kr. ug. ministar unutarnjih posalih, kr. ug. ministar pravosudja, kr. ug. ministar financijah, kr. ug. ministar za poljodjelstvo, kr. ug. ministar za bogoštovje i nastavu, kr. ug. ministar za zemaljsku obranu, kao što i zajednički ministar rata i financijah, napokon ban kraljevinah Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, te se imadu svi spisi bez glavnoga primjerka nacrta predati uredu na kontrolu uvida.

Gore rečeni ministri i ban kraljevinah Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, u koliko prijavljeni izum u smislu § 2. zak. čl. XXXVII. od god. 1895. ne drže sposobnim za povlaštenje, obratiti će se bezodvlačno na kr. ug. ministra trgovine, da se povlast ne podieli, a potonji ministar će, ako prigovore obrazloženimi pronađe, svoje ogradjenje proti dozvoli priobćiti povlastičnomu uredu u roku, opredijeljenom u §. 34. citiranoga zak. članka.

§. 17.

U prijašnjem §. spomenuti činovnik predati će onim, koji će se za to prijaviti, pošto je njihova imena zabilježio po redu, kako su se prijavili, — prijavu, te k istoj spadajuće opise, nuzgredni primjerak nacrta, predložene obrazce (modele), da jih u njegovoj prisutnosti pogledaju.

Pregledavatelj nesmije osim olovke i papira rabiti nikakove druge risače sprave, te nesmije prijavu, kao ni njezine priloge, poimence opise i nacrte prepisati, nego smije samo bilježke praviti.

Tko ovu zabranu prekrši, izgubiti će pravo na uvid.

Tko si želi nabaviti prepise prijave, opisah i nacrtah, te iste kani pribaviti putem povlastičnoga arhiva, mora za to podnjeti pismenu molbenicu na povlastični ured. Ovakav prepis izdaje se o trošku stranke.

§. 18.

Zak. čl. XVI. od g. 1884. o autorskom pravu odlučuje o tom, u kojih slučajevih sačinjava usurpaciju autorskog prava ta okolnost, što su prijavom o izumu ili kasnije predloženi opisi i nacrti pomnoženi, obnarodovani i stavljeni u promet prije vremena, nego li su obnarodovani u povlastičnomu službenomu listu.

§. 19.

Kada izteče prizivni rok, predložit će povlastični arkiv sve poslovne spise skupa sa prizivi i ogradjenji, koja su eventualno stigla, povlastičnomu uredu, te počamši od toga vremena, pa do obnarodovanja povlastice nije više dopušten uvid u prijavu i u njezine priloge (opise, nacrte, obrazce itd.), niti se mogu dobiti prepisi vrhu njih. Uvid u spise, odnoseće se na prijave, koje su bile predmetom priziva, može povlastični ured i poslie dovršenoga prizivnoga postupka na obrazloženu molbenicu ma komu dopustiti.

§. 20.

Povlastična izprava sadržaje sliedeće:

- a) broj povlastice, koji nastavljajuć brojeve povlasticah, izdanih na temelju zak. čl. XLI. od g. 1893. — teče bez obzira na godinu;
- b) ime, zanimanje i stan prijavitelja ili njegovog pravnog naslednika;
- c) po povlastičnom uredu prihvaćenu ili ustanovljenu oznaku izuma;
- d) kod doknadnih povlasticah broj temeljne povlastice, kod popravne povlastice pako broj one povlastice, na koju se odnosi popravak ili usavršenje;
- e) dan prijave s upozorenjem, da se ovaj ima podjedno smatrati danom iztečenja;
- f) prvenstvo povlastice;
- g) datum povlastične izprave.

K povlastičnoj izpravi ima se prišiti opis i eventualni nacrti; izpravu ima podpisati predsjednik povlastičnoga ureda ili njegov zamjenik, te ju treba providiti sa suhim pečatom povlastičnoga ureda.

Izprava se uručuje ili po uredovnom podvorniku uz dostavni arak ili putem pošte preporučeno; natrag prispjeli dostavni arak ili primka ima se priložiti k spisom.

§. 21.

Na pismenu zamolbu vlastnika povlastice ima se izdati vrhu povlastične izprave dvogubka, koju na prvoj strani odozgo treba providiti s oznakom „Dvogubka“.

§. 22.

Vrhu pojedinih listova povlastičnoga registra, vrhu opisa, nacrti i u koliko je moguće i vrhu obrazacah, osim slučaja, navedenoga u točki b) niže slijeđećega §. 27., mogu se na zahtjev i trošak koga god izdati prepisi u smislu točke 2. b) stavke 69. cienika, koji sačinjava nadopunjajući dio službene sbirke zakonah i propisah vrhu biljegovinah i pristojbah.

Ovi prepisi imadu se izdavati polag reda naručbah, koje treba u posebnoj knjizi bilježiti. U izvanrednih i žurnih slučajevih može predsjednik povlastičnoga ureda ili njegov zamjenik odrediti, da se odmah izdade prepis, koju okolnost treba zabilježiti u knjigu za naručbe.

§. 23.

Godišnje pristojbe dospjevaju svake godine unaprije, te se mogu namiriti ili svake godine ili na više godinah ili napokon na svih 15 godinah.

Pristojba za prvu godinu ima se platiti najkasnije za 60 danah, računajući od dana, kada je obnarodovana prijava izuma; pristojbe za drugu godinu, pak sve do 15. godine, imadu se platiti najkasnije za 60 danah, računajući od dana izminuća. Ako dospjele godišnje pristojbe ne буду nakon izminuća uplaćene, imade se vlastnik

povlastice ili njegov izkazani povjerenik putem preporučenoga lista opomenuti unutar 30 danah, računajući od dana izminuća.

Ako se opomena neizda ili ako zakasni, ta okolnost neima nikakovih pravnih posledica u pogledu utrnuća povlastice.

§. 24.

Dopisivanja povlastičnoga ureda i povlastičnoga vijeća, kao što i pozivi i obavesti, upravljena na svjedoke i strukovnjake, proste su od poštarine.

Poštanske pristojbe za ubavesti, odluke i osude upravljene na stranke ima nositi naslovna stranka.

§. 25.

Svjedoci i strukovnjaci, koji se pozivu nebi odazvali, ili koji bi uzkratili prisegu na njihovo valovanje, imadu se privesti ili kazniti globom putem kr. sudovah. U djelatnoj službi nalazeći se članovi oboružane sile ili oružničtva imadu se za svjedoke ili strukovnjako pozvati putem predpostavljenoga zapovjedničtva (oblasti).

Ako za svjedoka ili strukovnjaka tako pozvana vojnička (oružnička) osoba nedodje, ili uzkrati položenje prisegе, treba na predpostavljeno zapovjedničtvo (oblast) upraviti zamolbu u svrhu, da se proti dotičnoj osobi uporave prisilna sredstva, eventualno, da se pridrži na kaznu.

§ 26.

Od dana, kojega stupa u krije post z. čl. XXXVII. od god. 1895. imade se svaka takova molba, tičuća se povlastice, koja je podnešena poslije 1. siječnja 1894. te koja nije još bila konačno riešena, kad je stupio u život gore citirani zakon, ako nije natrag povučena, po povlastičnom uredu polag propisa citiranoga zak. čl. razpravljati.

Nu prije nego se obnarodovanje obavi i pozivni postupak povede, imade se molitelj pozvati, da prijavne pristojbe i možebitne dospjele godišnje pristojbe u ustanovljenom roku uplati, nakon bezuspješnoga izminuća ovoga roka imade se povlastična izprava radi neuplaćenih povlastičnih pristojbah uzkratiti, u protivnom slučaju pako imade se postupak nastaviti.

U koliko bi se ipak desili takovi predmeti, koji su radi dozvole kakove povlastice povedeni prije 1. siječnja 1894., nu niesu se mogli ni prije, no što je u život stupio zak. čl. XXXVII. od godine 1895. riešiti, to se imadu u smislu starih propisah u zastupanju kr. ug. ministra trgovine po povlastičnom uredu riešiti.

§. 27.

Glede onih povlasticah, koje su dozvoljene u sporazumku sa austrijskim c. kr. ministrom trgovine u smislu članka XVI. carinskoga i trgovačkoga saveza, sadržanoga u zak. čl. XX. od g. 1878., a produljenoga zak. čl. XXIV. od g. 1887.,

pošto vrieme njihova trajanja u smislu točke 7. zak. čl. XLI. od godine 1893. u obih državnih područjih u krieposti ostaje, uporavljati će se sliedeći propisi:

1. U pogledu produljenja takovih starijih povlasticah odlučuje povlastični ured u zastupanju kr. ug. ministra trgovine, i to: ili na temelju molbe, što će ju vlastnik molbenice podnesti glede produljenja svoje povlastice, ili na temelju prijave povlastičnoga arhiva, kad bude javio, da pristojbe nisu uplaćene, ili pako na onu prijavu arhiva, da molbenica nije predana ili napokon na temelju predloga austrijskoga c. kr. ministra trgovine, te saobćuje svoje zaključke neposredno austrijskomu c. kr. ministru trgovine.

2. Glede onih starijih povlasticah, koje su do 1. siječnja g. 1894. kod kr. ug. ministra trgovine zamoljene i po kr. ug. ministru trgovine u sporazumku sa austrijskim c. kr. ministrom trgovine podieljene, valja propis, da je vlastnik povlastice ili stranka, koja je interesirana, da se povlastica uzdrži, dužna povlastičnom uredu podnesti molbenicu, koju mora obložiti u smislu još prije postojavših propisah, te moliti za produljenje povlastice, nu tu molbenicu valja predati najkasnije za tri dana iza izminuća u § 45. zak. čl. XXXVII. od g. 1895. navedenoga uplatnoga roka, nu ako se pristojbe ne uplate u roku označenom u §. 23. nazočne naredbe, ili ako se molba nepodnese u roku navedenom u nazočnom poglavju, odrediti će se brisanje povlastice.

U koliko nebi c. i kr. austrijski ministar trgovine dotično kr. ug. povlastični ured u zastupanju kr. ug. ministra trgovine na produljenje pristao, gubi povlastica kriepost za dotično državno područje, te se određuje brisanje iz njegova povlastičnoga registra.

Za ovakove starije povlastice, u koliko je inicijativa njihove dozvole iz Ugarske potekla, mjerodavni su glede svote godišnjih pristojbah propisi, koji su stojali u krieposti za vrieme podieljenja dozvole, u pogledu dospjelosti pako, mjerodavne su alineje 8, 9 i 10 §-a 45. zak. članka XXXVII. od god. 1895., te se imade povrh svih godišnjih pristojbah uplatiti još 25%-takah odgovarajućih pristojba za registriranje.

Sve ove pristojbo imadu se u buduće u državne blagajne (budapeštanska središnja državna blagajna [u tvrdji], budapeštanska [IX. okružje] državna blagajna [carinska palača] ili zagrebačka državna blagajna) ili neposredno uplatiti, ili pako putem pošte onamo doznačiti.

U slučaju propusta uplate pristojbah imade se izdati u §-u 25. nazočne naredbe spomenuta opomena.

3. Isto tako postupa povlastični ured u zastupanju kr. ug. ministra trgovine u pogledu saobćivanja izkaza o dospjelosti takovih povlasticah, koje su zajedničkim sporazumkom podieljene kao glede proglašenja s timi povlasticama u savezu stojećih inih posalah n. pr. kod prenosa uporabe itd.

4. Kr. ug. ministar trgovine izdaje predsjedniku povlastičnoga vijeća mnjenja radi predloge austrijskoga c. kr. ministra trgovine, koji smjeraju na proglašenje

nevaljanosti onih povlasticah, koje su kod austrijskoga c. kr. ministra trgovine prvo bitno zamoljene i uzajamnim sporazumkom podieljene. Predsjednik povlastičnoga vjeća ili izdaje sam svoje mnjenje ili sasluša predlog jednoga ili dvojice članova vjeća, te u koliko drži nuždnim, to ima pravo, da predmet pred plenarnu sjednicu povlastičnoga vjeća na pretres iznese, na koju se sjednicu imadu pozvati svi članovi vjeća.

Predsjednik povlastičnoga vjeća predlaže kr. ug. ministru trgovine svoje mnjenje ili rezultat o debati plenarne sjednice uz priloženje o sjednici sastavljenog zapisnika. U takovih predmetih izriče se odluka polag propisa zak. čl. XLI. od g. 1893., kojim je preinačen članak XVI. carinskoga i trgovačkoga saveza.

Ako kr. ug. ministar trgovine prihvati predlog austrijskoga c. kr. ministra trgovine, to saobćuje svoju odluku predsjedniku povlastičnoga vjeća, koji određuje, da tu odluku povlastični ured provede.

5. Zamolbe, smjerajuće na proglašenje nevaljanosti povlasticah, koje su kod kr. ug. ministra trgovine prvo bitno zamoljene i uzajamnim sporazumkom podieljene, razpravljaju se polag postupka propisanoga u §. 38. zak. čl. XXXVII. od g. 1895., nu na ove imadu se uporavljati meritorne odredbe prije postojavših propisah.

Provjeda osude, kojom se ustanovljuje dielomična ili posvemašna nevaljanost ovakove povlastice, obzirom na točku 7. zak. čl. XLI. od god. 1893., kojim je promjenjen članak XVI. carinskoga i trgovačkoga saveza, — odgadja se, te imade osudu povlastični ured, ili ako je osudu u prizivu povlastično vjeće izreklo, ovo potonje skupa sa svimi razpravnimi i parbenimi spisi kr. ug. ministru trgovine podastrijeti, čiji dalnji postupak gore spomenuti državni ugovor propisuje.

Kada je kr. ug. ministar trgovine ovaj postupak dovršio, vraća osudu i parbene spise predsjedniku povlastičnoga vjeća, koji određuje provedbu osude.

6. U pogledu takovih starijih i uzajamnim sporazumkom podieljenih povlasticah, glede kojih još uvijek postoji zahtjev, da se tajno čuvaju, redovito se ne može dopustiti uvid u njihove opise, nacrte, obrazce (modele) niti izdanje ovih u prepisu.

Iznimci imade mjesata:

a) ako vlastnik takove povlastice za sebe samoga ili za koga drugoga pismeno moli uvid ili prepis;

b) ako vlastnik takove povlastice podigne prigovor proti prijavi kojega izuma iz razloga, jer prijavljen izum sačinjava predmet njegove tajne čuvati se imajuće povlastice (točka 3. §. 3. i točka 1. §. 35. zak. čl. XXXVII. od god. 1895.);

c) ako vlastnik takove povlastice svoju ništovnu tražbinu proti drugomu kojemu izumu temelji na istovjetnosti sa svojom vlastitom povlasticom, koja se ima tajnom čuvati (točka 3. §. 21. zakonskog članka XXXVII. : 1895.);

d) ako vlastnik takove povlastice radi usurpacije svoje povlastice traži, da se povede kazneni postupak polag §§. 49. i 50. zak. čl. XXXVII. : 1895., ili pri bavi na temelju §. 58. istoga zakona putem gradjanske parnice zakonitu moć svojim zahtjevom, napokon

e) ako je radi ustanovljenja obsega takove povlastice tajnoga opisa podnešena molba polag §. 57. zak. čl. XXXVII : 1895., a vlastnik dotične povlastice se je izjavio, da se toj molbi neudovolji.

7. U svih onih slučajevih, kada je tečajem parnice za proglašenje nevaljanosti ili tečajem ustanovljenja obsega povlastice razpravami ili odlukami tajno se sačuvajuća bitnost starijih zajedničkim sporazumkom podieljenih povlasticah na javnost došla, podnaša povlastični ured ili predsjednik povlastičnoga vijeća o tih okolnostih izvješće kr. ug. ministru trgovine, koji glede obustave daljnjega tajnoga čuvanja prama propisom carinskoga i trgovačkoga saveza postupa.

§. 28.

U svrhu produljenja takovih povlasticah, koje su u smislu zak. čl. XLI od god. 1893. počam od 1. siječnja 1894. zamoljene, te do dana, kad je novi zakon stupio u život, po kr. ug. ministru trgovine samostalno podieljene, imadu se povlastične pristojbe polag prije postojavših propisah, nu alinejami 8., 9. i 10. §. 45. zak. čl. XXXVII. : 1895. propisanim načinom, pod prijetnjom u §. 19. istoga zakona opisanih pravnih posledicah u državne blagajne, što no su spomenute u točki 2. §. 27. nazočne naredbe, uplatiti ili putem pošte onamo doznačiti.

§. 29.

U slučaju, ako u dielatnoj službi stojeći vojnici (oružnici) počine prekršaj proti ustanovam zak. čl. XXXVII. : 1895., onda su nadležni vojnički (oružnički) sudovi (oblasti), kako to propisuje §. 62. zak. čl. VI. od g. 1892. i §. 8. zak. čl. III. : 1881.

§. 30.

Uzurpacije povlasticah počinjene prije 1. ožujka 1896. u koliko je još prije toga dana podnešena prijava, imadu dosadanje nadležne oblasti polag prije postojavših propisah razpravljati i riešavati.

Ako se pak radi uzurpacijah počinjenih prije spomenutoga vremena učini prijava tek nakon ovoga vremena unutar za prekršaje ustanovljenoga roka zastare, nadležni su u pogledu takovih prijavah kr. kotarski sudovi, odnosno u slučaju §. 58. zak. čl. XXXVII. : 1895. kr. sudbeni stolovi kao trgovački sudovi.

Daniel v. r.

kr. ug. ministar trgovine.

Nakladnik

Državni zavod za intelektualno vlasništvo Republike Hrvatske
Ulica grada Vukovara 78, Zagreb

Za nakladnika

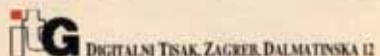
Željko Topić

Urednik

Senka Blažeković

Izdano u povodu 110 godina zakona o patentu u Hrvatskoj

Izvornik pohranjen u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu, tiskan 1895. god.
Pretisak je realiziran uz pomoć Hrvatskog državnog arhiva u Zagrebu

Zagreb, srpanj 2005.

Knjiga je tiskana u nakladi od 200 primjeraka

ISBN 953-6513-48-X

093

